

en Saldokvittering for 200 000 Kr. ikke faar nogen Retsgyldighed, men det er ogsaa dette, at han slet ikke fra denne Plads i Samklang med mig fælder en Fordømmelse over de Personer, der ved at lægge Navn til dette, enten de nu var inde i det eller ikke, har Medansvaret for, at Svindelen blev saa omfattende, som den blev. Jeg staar her med Selskabets Vedtægter, og § 9 er overmaade interessant, den ser nydelig ud; der staar noget saa smukt og rigtigt som, at „ved Udløbet af hvert Kvartal tilstilles der Bestyrelsens Medlemmer en Oversigt over Selskabets Virksomhed i Kvartalet. Aarsregnskabet skal af Forretningsudvalget være aflagt overfor Bestyrelsen senest 4 Maaneder efter Regnskabsaarets Udløb, hvorefter det tilstilles Revisorerne, som senest 4 Uger efter Modtagelsen har at tilbagesende det til Bestyrelsen, forsynet med deres Bemærkninger“. Det hedder videre — og det er det, jeg synes lyder saa smukt — „Aarsregnskabet skal affattes saa klart og overskueligt, at Aktionærerne kan faa det bedst mulige Indblik i Selskabets Formueforhold“. Nu har denne Sag været plæderet for Retten i lang Tid, og vi ser Bestyrelsesmedlemmer og andre komme frem og fortælle: Vi har slet ingen Forstand paa Forsikringsvæsen, ikke fjerneste Forstand paa hele den Virksomhed, her er drevet, og som har kostet utallige Millioner. Man maa dog som Aktionær — jeg er ikke Aktionær, men jeg taler paa de bedragnes Vegne — have Lov til alligevel at tillægge Navnene, og hvad der staar i Vedtægterne, nogen Værdi. Det, jeg her beklager, er i Sandhed, at Handelsministeren ikke kan stille sig Side om Side med mig og udtale en Fordømmelse af, at Folk i høje Stillinger lader sig bruge til slikt.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg har ikke paa nogen Maade udtalt nogen Anerkendelse af, og jeg beklager naturligvis de uheldige Forhold, der har fundet Sted. Jeg har kun hævdet, at Forsikringsvirksomhed er en Forretningsart, der er uhyre vanskelig at sætte sig ind i for ikke-sagkyndige, og i Internationale Assurance-Kompagni har man altsaa haft det Uheld, at det har været en Bedrager, der har ledet Selskabet og paa alle Maader gjort sit til at vildlede Bestyrelsen. Jeg kan heller ikke lide, at man, enten man har højt klingende Navne, eller hvilke Navne man end har, naar det gaar galt, vil dække sig med at sige: Jeg havde ikke nogen Forstand paa det. Da man gik ind i Bestyrelsen, skulde man have erkendt det og

sagt: Jeg ønsker ikke at indtræde et saadant Sted. Jeg ved ikke, om det er sagt i dette Tilfælde, men saa vidt kan jeg give det ærede Medlem Ret, at naar man har den Opfattelse, at man intet Kendskab har til og ingen Forstand har paa visse Ting, gør man Ret i at holde sig derfra. Men det er jo ikke det, vi her diskuterer.

Spørgsmaalet er ofte fremsat paa en saadan Maade, at man maa faa det Indtryk, at Forsikringsselskaber særlig sorterer under Handelsministeriet. Jeg vil gerne rette denne Misforstaaelse. Forsikringsselskaber er ikke undergivet nogetsærligt Tilsyn fra Handelsministeriet, og der har ikke været forelagt Klager i anden Form end, at de efter vor Mening egner sig til Forfølgelse ved de normale Domstole, det eneste, vi har gjort, er at henvise dertil, og den Vej er jo fremdeles aaben. Vi har ikke modvirket, at de, der følte sig brøstholdne, fik Lejlighed til at faa deres Sag frem for Domstolene; jeg mener ikke, der kan rettes nogen berettiget Bebrejdelse mod Handelsministeriet for den Stilling, vi har indtaget.

Røde: Der er et enkelt Forhold vedrørende denne Sag, som jeg gerne vil bede den højtærede Handelsminister nu udtale sig om. Den højtærede Handelsminister siger i sin Bemærkning nu, at Forsikringsselskaberne hører ikke ind under Handelsministeriet. Det gør imidlertid Sparekasserne, og det er netop en Sag vedrørende et Spare-selskabs Forbindelse med „Internationale Assurance“, altsaa med et Forsikringsselskab, jeg gerne vilde bringe paa Tale. Medens den højtærede Ministers Forgænger, Hr. Tyge Rothe, var Handelsminister, var der opført paa Finanslovforslaget et Forslag om Tilskud til „Dansk Spireselskab“. Imidlertid blev Finansudvalget ilde berørt ved, hvad man udtalte om dette Selskabs daværende Tilstand, og man forlangte et Samarraad med den daværende Handelsminister og fremkaldte tillige tilstillet Finansudvalget en Indberetning fra Sparekassensinspektøren vedrørende dette Selskab. Denne Beretning viste sig at være overordentlig ugunstig for Selskabet i dets daværende Tilstand og indeholdt paa mange Punkter en skarp Kritik. Blandt de Ting, der anførtes, var ogsaa en Pengeforbindelse mellem Spireselskabet og „Internationale Assurance“, et stort Tilgodehavende, som det havde der. Spireselskabet lededes den Gang af de samme Mænd, der senere fortsatte Ledelsen af „Internationale Assurance“, baade Direktør Winggaard og Direktør Kiersing. Spireselskabets Bestyrelse var den Gang højt-